

[Voigt.]

sker i Lindøsagen. Det har overhovedet ikke noget med deklARATIONERNE at gøre, de bruges kun som undskyldning for et sygt og elendigt boligforlig.

Lejerne i Lindøboligerne må nu anvende lejelovens § 35 om, at ingen leje kan overstige, hvad der er rimeligt for tilsvarende boliger af samme kvalitet og beliggenhed. Så bliver det boligretten, der skal træffe afgørelsen, og efter de oplysninger, lejerne har givet, er det sandsynligt, at lejen bliver nedsat.

Jeg har ikke som hr. Aksel Knudsen boet i disse boliger, men jeg har set dem både udvendigt og indvendigt, og selv om der er en smuk udsigt for nogle af husenes vedkommende ud over fjorden, så synes jeg, det er fuldstændig tåbeligt, at der kan være tale om, at huslejen overhovedet skal nærme sig et beløb på 1.500 kr.

Jeg vil meget håbe, at denne sag – hvor lille den så end måtte synes i nogle af medlemmernes øjne – måtte være tøjbruddet til et frit boligmarked, hvor det er efterspørgsel og kvalitet, der fastsætter huslejen.

Jørgen Jensen (DKP):

Det er kristeligt folkepartis ordfører, der får mig til at tage ordet. For det første taler man om at blæse til ilden. Skal vi ikke være enige om, at det er augustforligets partier, som lægger en stram begrænsning på de overenskomstforhandlinger, der nu skal gå i gang, hvilket betyder, at en lang række arbejdere, som ikke fik løst deres problemer sidste gang, ej heller kan forvente at få dem løst denne gang; det er dem, der egentlig blæser til ilden, til den kamp, der foregår på arbejdspladserne. Det er helt urimeligt, at man taler om at blæse til ilden i denne sag, som egentlig er blevet godt underbygget af dem, der har talt indtil nu, og som har forklaret, hvad der reelt ligger i det. Her har et privat selskab fået mulighed for med støtte fra staten at øge sin spekulationsmulighed over for disse arbejdere.

Det har også været nævnt, hvordan man har gennemført huslejestigninger, som er ulovlige, og som man kan gennemføre, fordi man har mulighed for at tage pengene af lønningsposen hver eneste lønningssdag.

Man fremstiller det her, som om utilfredsigheden ikke findes hos dem, der er beskæftiget på Lindøværftet, ej heller hos dem, der bor i boligerne. Jeg har fået en udtalelse fra fællesklubben her, som siger det direkte modsatte af det,

der kom frem heroppe. Det kunne måske understrege, at der i en virksomhed både er arbejdere og funktionærer, som føler sig kaldet til altid at være øjentjenere for virksomheden, uanset hvad der sker. I den udtalelse, som sikkert er kendt, står der udtrykkeligt, hvad det er, arbejderne frygter, hvis man fortsætter den linje, man har påbegyndt.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg har nogle få bemærkninger. Først til fru Kirsten Jacobsen, der understregede, at det var en frivillig ordning, og hvis man fra A. P. Møllers side, fra Lindøs side, fortrød den, så kunne man jo bare bryde den. Jeg vil da stærkt understrege, at det er en frivillig aftale, der er indgået. Men jeg er helt overbevist om – det vil jeg godt understrege her – at denne aftale bliver holdt. Den er gældende i de to år, i og med at det er en aftale, der er indgået. Der skal ikke herske tvivl om det, og jeg henstiller til fru Kirsten Jacobsen ikke at drage A. P. Møllers ord i tvivl på dette område.

Hr. Henning Philipsen vil jeg godt sige tak for de relativt pæne bemærkninger om det, der er nået her. Både hr. Henning Philipsen og andre har været inde på spørgsmålet om de lejeforhøjelser, som i dag betales, og som er varslet – lejeforhøjelser, som for norges vedkommende ligger til behandling i huslejenævnet. Jeg vil godt understrege, at der er ikke hermed skabt nogen garanti fra min side eller fra anden side for, at disse lejeforhøjelser bliver gennemført. Det bliver huslejenævnet eller boligretterne, der helt suverænt tager stilling til det, uanset det øvrige stop, ligesom det er dem, der tager stilling til kommende lejeforhøjelser efter 1978, som ejendomsselskabet måtte varsle. Jeg vil godt prøve en gang til at skære det ud i pap, både til hr. Henning Philipsen, til hr. Kaj Hansen og til hr. Wilhjelms, som siger, at jeg kan aflyse deklARATIONERNE, det står der i loven. Ja, det står der. Og i de 8 år loven har eksisteret, er alle anmodninger blevet eksperteret og deklARATIONERNE aflyst. Dermed er der skabt et præcedens igennem disse 8 år, og det er helt givet, at hvis jeg ville bryde det i dette tilfælde, vil jeg formentlig være hjemfalden til straf og efterfølgende erstatningsansvar, og det ønsker jeg ikke at påtage mig.

Hr. Kaj Hansen og for så vidt også hr. Wilhjelms ville køre ind på de politiske problemer og sagde, man ikke skulle hænge sig i de juridiske problemer. Jeg har ikke spor imod, at man